

РЕШЕНИЕ

№ 3652

***, 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 132 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Г. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря ВЕРОНИКА Р. ЕВТИМОВА
като разглежда докладваното от МИРОСЛАВ Г. ГЕОРГИЕВ
Административно наказателно дело № 20211110216827 по описа за 2021
година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на П. Н. П. срещу наказателно постановление /НП/ № 560154-F586971/11.02.2021г., издадено от директора на офис „Център” при ТД на НАП-София, с което на основание чл. 80а, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ му е наложено административно наказание глоба в размер на 25 353, 20 лева за нарушение на чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „б” вр. чл. 53, ал. 1 ЗДДФЛ.

В жалбата се поддържа, че: не е налице виновно нарушение от страна на жалбоподателя; че санкцията не е съобразена с целите на закона, тъй като няма вредни последици за бюджета, защото е декларирал всички доходи и всички изискуеми публични задължения са заплатени и деянието е малозначително. Моли съда да отмени НП и да му присъди разноски.

Пълномощник на жалбоподателя поддържа жалбата. В писмени бележки излага доводи, че в НП се твърди, че декларация не е била подадена до 30.04.2020 г., но от описаното не е ясно дали се приема, че това е датата на нарушението, както и, че възможността за подаване на коригираща декларация до 30 септември дава възможност за още една дата на нарушението. Поддържа, че не е определена датата на нарушението, което е от значение за изчисляване на сроковете по чл. 34 ЗАНН. Счита, че е налице неправилна квалификация на деянието, тъй като жалбоподателят е подал декларация, в която вярно е деклариран невърнатите остатъци. Моли за отмяна на НП. Претендира разноски.

Процесуалният представител на наказващия орган оспорва жалбата. В писмени бележки

излага доводи за правилност и законосъобразност на НП. Посочва, че декларацията е била подадена с голямо закъснение – на 12.05.2021 г. Счита, че деянието не е маловажно. Моли НП да бъде потвърдено и да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 27.03.2017г. в *** *** *** и жалбоподателят сключили договор за паричен заем, с който жалбоподателят се задължил да даде в заем на *** 250 000 лева срещу възнаграждение под формата на лихва от 4% със срок за връщане – 27.03.2022 г. На 01.06.2017 г. сключили анекс, с който изменили срока за връщане на заетите пари – до 27.03.2027г. В периода 24.03-27.09.2017г. чрез банкови преводи жалбоподателят предоставил в заем на *** общо сумата от 253 532 лева. Към 31.12.2019 г. суми по заема не били върнати. Жалбоподателят не подал през 2020 г. декларация в ТД на НАП- София за непогасените към края на данъчната 2019 година остатъци от предоставени през същата и през предходните пет данъчни години парични заеми, като размерът на тези остатъци общо надхвърлял 40 000 лева.

На 22.01.2021 г. св. Н. - инспектор по приходите офис „Център” при ТД на НАП – София извършила проверка и установила, че жалбоподателят не бил подал през 2020 г. горепосочената декларация. Счела че е следвало да стори това в срок до 30.04.2020 г. Неподаването на декларацията приела за нарушение на чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „б” вр. чл. 53, ал. 1 ЗДДФЛ и на 22.01.2021 г. съставила срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F586971.

Въз основа на АУАН е издадено и атакуваното НП. Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

На 12.05.2021 г. жалбоподателят подал декларацията.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на св. Н., както и въз основа на писмените доказателства приобщени към доказателствения материал по делото по реда на чл. 283 НПК, които съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда.

Събраният по делото доказателствен материал е безпротиворечив, поради което по - подробното му обсъждане е ненужно – това следва по арг. от чл. 305, ал. 3, изр.2 НПК, която норма следва да намери приложение съгласно чл. 84 ЗАНН.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Въз основа на извършената служебна проверка съдът намира, че при ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, които да са основание за отмяна на обжалваното НП на формално основание, съответно които да са довели до ограничаване или нарушаване правото на защита на наказаното лице.

Актът и НП са издадени при съблюдаване на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, в предвидената от закона форма, по предвидения от закона ред от компетентни лица - със заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на изпълнителния директор НАП директорите на офиси ТД на НАП - *** са оправомощени да издават НП за налагане на административни наказания за нарушенията, посочени в чл. 80а ЗДДФЛ, а органите по приходите са оправомощени да съставят АУАН.

От описанието на нарушението /конкретно посочване на срока за подаване на декларацията – 30.04.2020 г./ е ясно, че се поддържа, че датата на извършването му е 01.05.2020 г.

Не е посочено изрично мястото на нарушението, но от изложеното в НП се разбира, че съответната за жалбоподателя ТД на НАП е тази в София и следва, че именно там има задължение да подава декларации – т.е. поддържа се, че деянието е извършено в ***.

Нарушението е описано ясно и точно, с всички съставомерни признаци. Извършената правна квалификация е съответна на описанието. Предвид това, пределно ясно е за какво нарушение е наказан жалбоподателят.

По същество:

Чл. 50, ал. 1 ЗДДФЛ задължава местните физически лица да подават годишна данъчна декларация по образец за определени обстоятелства. Съгласно чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „б” от закона, те трябва да подават декларация и за непогасените към края на данъчната година остатъци от предоставени през същата и през предходните пет данъчни години парични заеми, ако размерът на тези остатъци общо надхвърлял 40 000 лева. Срокът за подаване на декларацията е визиран в чл. 53, ал. 1 ЗДДФЛ - от 10 януари до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода.

Установява се, че към 31.12.2019 г. размерът на остатъците от предоставени през предходните пет данъчни години парични заеми е надхвърлял 40 000 лева. Поради това, жалбоподателят е имал задължение да подаде през 2020 г. декларация относно тях и като не е подал такава е нарушил изискването на чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „б” вр. чл. 53, ал. 1 ЗДДФЛ.

Срокът да декларира тези обстоятелства обаче не е бил до 30.04.2020 г. Съгласно [§ 27, ал. 2](#) от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. (ДВ, бр. 28 от 2020 г.): *"През 2020 г. срокът за подаване на годишната данъчна декларация по [чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица](#) за 2019 г. и за внасяне на дължимия по декларацията данък върху годишната данъчна основа от лицата по [чл. 51, ал. 1 от същия закон](#) се удължава до*

30 юни”. Поради това, датата на нарушението не е 01.5.2020 г., а 01.07.2020 г.

Тъй като с НП с поддържа, че нарушението е било извършено на 01.5.2020 г., налице е грешка в приложението на материалния закон. защото се установява, че на тази дата жалбоподателят не е извършил такова. Той е извършил нарушение, но не на датата, за която е ангажирана отговорността му и, тъй като е наложено наказание за конкретно деяние, за което се твърди, че е извършено в конкретен момент, който обаче не се явява време на нарушението, следва, че НП е неправилно, защото жалбоподателят не е извършил нарушение на датата, за която е санкциониран.

Поради това НП следва да се отмени.

ЗА РАЗНОСКИТЕ:

С оглед изхода на делото, основателна е претенцията за присъждане в полза на жалбоподателя на сторените от него разноси за адвокатски хонорар, който видно от договора за правна защита и съдействие във връзка с процесното НП, е 1 920 лева и, които са били платени. Съдът намира, че тя следва да се уважи в искания размер, който не е прекомерен и е адекватен на фактическата и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, т. 1 ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 560154-F586971/11.02.2021г., издадено от директора на офис „Център” при ТД на НАП-София.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите основание 63д, ал. 1 ЗАНН да заплати на П. Н. П. сумата от 1 920 лева за сторени от него разноси, както и в случай, че не изпълни доброволно в срок задължението за заплащане на присъдените разноси, на основание чл. 190, ал. 2 НПК да заплати по 5 лева за служебно издаване на всеки брой изпълнителен лист в полза на бюджета на съдебната власт и по сметка на Софийски районен съд.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София - град в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____